# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **J. N.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,** se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2014, č. j. DSH/8377/14, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 3. 2016, č. j. 57 A 88/2014 – 42,

**takto:**

**I.** Kasační stížnost **se odmítá.**

**II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

**III.** Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám jejího zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

## Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností brojí žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým byla dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta její žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného.

[2] Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 24. 6. 2014, č. j. MMP/137301/14 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

[3] Prvostupňovým rozhodnutím byla stěžovatelce podle § 125f odst. 3 za využití § 125c odst. 4 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném pro posuzovanou věc, uložena pokuta ve výši 1 500 Kč, neboť se dopustila správního deliktu podle § 125f odst. 1 téhož zákona; současně jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[4] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti kterému směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Kasační stížnost lze podat toliko z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. Formulace konkrétních důvodů (kasačních námitek) je nezbytným předpokladem perfektní kasační stížnosti, neboť stěžovatel prostřednictvím námitek vymezí okruh přezkumu rozhodnutí krajského soudu ze strany Nejvyššího správního soudu, který je uplatněnými důvody vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost, jež neobsahuje žádné námitky, nelze ve svém důsledku projednat.

[5] K formulaci žalobních bodů se podrobně vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58 (publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS), v němž mj. uvedl: „*Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.*“ Tyto závěry rozšířeného senátu lze plně vztáhnout i na formulaci důvodů kasační stížnosti s tím, že důvody musí směřovat proti rozhodnutí krajského soudu, neboť podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost stěžovatelky doručená soudu dne 13. 6. 2016 uvedené náležitosti nesplňovala, neboť v ní pouze uvedla, které rozhodnutí napadá, čeho se domáhá, a že navrhuje zrušení rozsudku krajského soudu a vrácení věci k dalšímu řízení. Rovněž v kasační stížnosti uvedla, že doplní kasační stížnost na výzvu a ve lhůtě stanovené soudem.

[7] Podle § 106 odst. 3 nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[8] Pro případ, kdy je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., tedy soudní řád správní v řízení o kasační stížnosti zakotvuje koncentraci řízení; soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle 106 odst. 3 s. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2008, č. j. 5 Afs 124/2006 - 68). Ke stejným závěrům dospěl také Ústavní soud, který v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, mj. uvedl, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnosti na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena.

[9] Usnesením ze dne 16. 6. 2016, č. j. 9 As 148/2016 - 15, soud vyzval stěžovatelku k doplnění kasační stížnosti, a to ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení výše uvedeného usnesení. Současně ji poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě

doplněna, Nejvyšší správní soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne bez věcného projednání.

[10] Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den.

[11] Usnesení, kterým byla stěžovatelka vyzvána k doplnění kasační stížnosti, bylo doručeno jejímu zástupci dne 20. 6. 2016. Lhůta k doplnění náležitostí kasační stížnosti marně uplynula ve středu 20. 7. 2016. Doplnění kasační stížnosti nebylo soudu do konce výše uvedené lhůty doručeno.

[12] Zbývá doplnit, že zástupce stěžovatelky nepožádal v průběhu stanovené jednoměsíční lhůty o její prodloužení.

[13] Soud tak uzavírá, že kasační stížnost nadále postrádá základní náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Jelikož stěžovatelka nevyhověla výzvě ve stanovené lhůtě, tak Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než kasační stížnost odmítnout v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. bez věcného projednání.

[14] O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 a 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[15] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovatelce prostřednictvím jejího zástupce.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu